

Atkal agrīe rīti, mugursoma,

- DŽŪLIJA LOTE LAPKA
- LIGITA KUPČUS-APĒNA
- ILZE OZOLIŅA

Kalendārs vēstī, ka līdz ar mākoņaino laiku, smidzinošo lietu un bieziem miglas vēliem atnācis arī 1. septembris. Daudziem tā būs svētku diena, jo pēc vasaras garā brīvlaika darbu atsāks izglītības iestādes. Kādam tikšanās ar skolu būs pirmā reize, kādam – kārtējā, bet vēl kādam – pēdējā, jo pienācis laiks izplest spārnus tālāk lidojumam. Ar kādām domām atnācis jaunais mācību gads?

Bail no vecākiem uzliktā sloga

Liepājniece Rudīte Lutkus par savu dēlu Raineru Veitu ir ļoti lepna – mazais šogad 1. klasi uzsāks gadu agrāk. "Viņam maijā palika 6 gadi un 1. klasē būtu jāiet tikai nākamgad. Tas nedaudz baida – tik mazu laist uz skolu. Domāju vēl par to, ka viņš bērnudārzā nav izgājis visu sagatavošanās posmu, jo uz skolu iet no *piecgadīgajiem*," pastāsta māmiņa.

Rainers jau lasa, raksta un labi rēķina. "Mazais gadu apmeklē mentālās aritmētikas nodarbības, māc reizināt, dalīt un kāpināt, pats jau rēķina simtos. Viņam tur iemācīja rēķināt ar speciāliem kauliņiem un trenēja redzes atmiņu, tagad, kad viņš kaut ko lielāku rēķina, redzam, ka kustina pirkstus tā, it kā skaitītu tos kauliņus," puisēna tētis Raimonds Veits izskaidro, kādēļ dēlam īpaši labi padodas matemātika.

Rainers mācīsies O. Kal-

Sešgadīgajam Raineram Veitam rītdiena būs īpaša – viņš uzsāks mācības skolā. Mamma Rudīte Lutkus arvien būs dēlam blakus un centīsies palīdzēt, kad vien vajadzēs.

EGONA ZĪVERTA FOTO

paka Liepājas 15. vidusskolā un izglītības iestādi jau ir nedaudz iepazinis. "Skolā jūnijā nākamajiem pirmklasniekiem bija trīs iepazīšanās dienas. Viņi tur sauca burtiņus

un cipariņus, lasīja un skaitīja, lai būtu skaidrība, cik gatavi ir skolai. Iepazinās ar klases audzinātāju un saviem jauniekiem klasesbiedriem. Mums viņš ir tāds sabiedrisks un, mājās

UZZIŅAI

Jaunais mācību gads skaitļos

- 12 Liepājas vispārīgizglītības skolās šogad mācīsies 8130 skolēni, no kuriem jauno mācību gadu uzsāks 765 pirmklasnieki.
- 18 Dienvidkurzemes novada skolās 1.–12. klasē mācīsies 3627 skolēni, no kuriem 371 ir pirmklasnieks.

Avots: Liepājas Izglītības pārvalde; Dienvidkurzemes novada dome

atnācis, jau stāstīja par jaunajiem draugiem. Bail viņam noteikti nebija," vērtē pirmklasnieka mamma. Jautājot zēnam par to, vai grib iet uz skolu, viņš smaidot pamāj ar galvu.

Skolā Rainers uzņemts bez problēmām. Tiklīdz reģistrācija atvērta, tā Rudīte dēlu pieteikusi. Galvenais skolas izvēles kritērijs bija tās atrašanās vieta – 15. vidusskola ir tikai pāris minūšu gājiena attālumā no ģimenes dzīvesvietas, un ar laiku Rainers uz to varēs doties viens pats.

Vecākiem vēl tikai emocionāli jāsaņemot jaunākās atvases palaišanai skolā, jo praktiski viņi tam esot gatavi. "Pa lielam viss ir sapirkts. Tas izmaksāja ap 300 eiro. Nākamajos gados jau nebūs tik dārgi, bet, kad pirmklasniekam viss jāsāk no nulles, tad ir, kā ir. Skolas soma un penālis ar visu akciju maksāja 50 eiro," pastāsta Rudīte.

"Atceros, kad mans vecākais dēls, kuram tagad ir 17 gadu, sāka iet pirmajā klasē, tas neizmaksāja tik dārgi, arī pērkamo lietu saraksts tad nebija tik liels un nebija tik specifisku uzstādījumu. Tagad, redz, nevar pirkt, kādus krāsainos zīmuļus

gribi, ir jāpērk konkrētas firmas, tāpat sarakstā ir speciāls ūdens trauciņš vizuālajai mākslai. Es vēl neesmu tādu atradusi, jo trauks nedrīkst būt mazāks par 500 ml, bet veikalos visi ir mazāki," uzsver Rainera mamma, kura uzskata, ka tādus traukus varētu nodrošināt arī skola, jo ne jau visiem skolēniem tie ir vajadzīgi vienlaikus, tos varētu atstāt nākamajiem gadiem.

Mieru Rudītei neliek arī doma, ka viņai būs jāpalīdz mācībās. "Manuprāt, tagad liels slogs ir uzlikts tieši uz vecākiem – vairāk, nekā tas bija agrāk. Kādreiz tik ļoti nebija jāiesaistās bērnu mājasdarbu izpildē. Tagad, paklausoties apkārtējos vecākus, kuriem bērni iet sākumskolā, saprotu, ka no mammām un tētiem tiek gaidīts arvien vairāk. Kolēģi man saka, ka tik bieži pat nepārbauda savu e-pastu, cik apmeklē E-klasi," bažas atklāj Rudīte. "Vecākais dēls mājasdarbus pildīja skolā, tāpēc mani varbūt nedaudz baida neziņa, cik man būs jāiesaistās, vai bērns pats varēs tikt ar mājasdarbiem galā. Vīrs periodiski strādā ārzemēs, un man dažkārt ir naktsmaiņas, tāpēc Rainers paliks mājās ar lielo brāli."

ES DOMĀJU TĀ: VAI ATCERATIES SAVU PIRMO SKOLAS DIENU?

Aivis Tints
– Liepājas Sporta pārvaldes vadītājs:
– Skolas gaitas sāku Ezerkrasta

sākumskolā. 1. septembrī man bija melns uzvalks, kaklasaite un liels puķu pušķis. Sešgadīgajos man bija draugs, ar kuru sēdēju vienā solā, un pirmajā skolas dienā mana galvenā doma bija, vai arī viņš būs. Bija! Atceros, ka man bija gan sajūsmas, gan arī lielas bailes par to, vai skolā būs draugi, ko nozīmē mācīties, vai viss būs forši utt.

Madara Lapsa – Liepājas domes deputāte:
– Mans pirmais septembris bija stāsts

par skolas formu ar sniegbaltu priekšautu, lielumielām matu bantēm, pusgarām zeķēm ar draiskiem bumbiņiem, gariem gladiolu kātiem un... milzīgu nevēlēšanos iet uz skolu. Apgalvoju, ka "skolā neiešu, lasīt un rakstīt nemācīšos", iedzenot pamatīgā izmisumā vecākus, kuriem izglītība vienmēr bijusi vērtība, turklāt mana vecākā māsa lasīja jau piecu gadu vecumā. Iespējams, sākotnējais naidis pret izglītības sistēmu bija tāpēc, ka, uzsākot skolas gaitas, tiešām nemācēju lasīt atšķirībā no sava vidējā dēla, kurš šogad uzsāks mācīties 1. klasē.

1. klasi uzsāku Gulbenes vidusskolā, kas bija vienīgā latviešu vidusskola manā pilsētā, savukārt manam dēlam bija nosacīta izvēle mācīties

jebkurā no vairāk nekā 10 Liepājas vispārējās izglītības iestādēm.

Santa Vēvere – atpūtas vietas "BB Wakepark" vadītāja:
– Atceros, ka

uz 5. skolu mani veda vecāki. Svinīgais pasākums notika skolas pagalmā. Es noteikti nebiju nobijusies tā, ka jābēg prom, drīzāk bija interese, kas notiks.

Pieļāju, ka 1. septembrī man mati bija sapīti divās bizītēs, biju ģērbusies melnos svārciņos un baltā blūzītē. Gan jau bija arī baltas zeķes līdz celim un melnas lakādas kurpītes. Taču šajā ziņā varu arī sameloties, jo īsti neatceros.

Jānis Džeriņš – RTU LJK direktora pienākumu izpildītājs:
– Gaidīju to

brīdi, kad varēšu ar draugiem atkal satikties, jo pa vasaru mēs bijām šķirti. Tā bija atkal tāda kopabūšana. Protams, es nebiju no tiem, kas gaidīja skolas atsākšanos, mācības, nebūt ne. Vairāk bija piederība kolektīvam. Pašu pirmo dienu, kad devos uz skolu, es patiešām neatceros. Mācījos Liepājas 10. vidusskolā līdz 9. klasei, un tad mūsu ceļi ar šo skolu šķīrās. Nekad gan nebija tā, ka pēc vasaras sacīju, ka uz skolu neiešu vai negribu iet. Protams, vasaras brīvība tajā laikā man bija svarīga, bieži vasara paskrēja ļoti ātri, bija arī lietainās vasaras, kad likās, tās nekad nebeigsies, bet līdz

septembrim vienmēr nonācām. Un, atsākot mācības, man ikreiz bija līdzī ome izaudzētās gladiolas.

Emīls Balceris – mūziķis:
– Man 1. septembris asociējas ar draugiem, kuri nav satikti visu vasaru. Tā pirmā tikšanās un vērtēšana, cik

katrs ir izstiepijis un kā mainījies pēc vasaras. Pirmā skolas diena noteikti asociējas ar kādu greznāku pasākumu un mazām svinībām ģimenes lokā, kūciņas apēšanu vai došanās uz kādu pasākumu. Tā man joprojām šķiet skaista svētku diena, un atceros, ka mēs to visi baudījām, bijām priecīgi. Protams, 2. septembrī jau sākās mācības, bet tas jau ir cits stāsts.